

Na základě ustanovení §38, zák.č.48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, bývá také mylně dovozováno, že je-li součástí péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění administrativní úkon vystavení dokladu o pracovní neschopnosti (zde ještě bývá argumentováno zněním vyhlášky č.134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, která v kapitole 4, v definici obsahu výkonu cíleného vyšetření uvádí v bodě 17 administrativní činnost spojenou s výkonem *(PN, OČR, potvrzení o trvání PN, povinná hlášení, žádanka o zdravotní transport a podobně)* je povinností vystavit potvrzení i o onemocnění žáka. Zde je nutno odlišit administrativní úkony nutné z hlediska zdravotního (např. žádanka o zdravotní transport, záznam ve zdravotní dokumentaci), a administrativní úkony, jež je lékař povinen provést na základě dalších zvláštních právních předpisů (např. vyhl.č.31/1993 Sb., o posuzování dočasné pracovní neschopnosti pro účely sociálního zabezpečení). Vyhláška č.134/1998 Sb., v návaznosti na zákon č.48/1997 Sb., pouze specifikuje rozsah a podmínky úhrady z veřejného zdravotního pojištění, nemůže tedy na jejím základě dojít k uložení povinnosti, která není žádným předpisem definována a specifikována.

Argumentace, že potvrzení o nemoci žáka je obdobným úkonem jako potvrzení o pracovní neschopnosti nemůže obstát. Byť věcně lze tyto dvě srovnávat, jsou zde dva zásadní rozdíly : povinnost vystavit potvrzení o pracovní neschopnosti je uložena zvláštním právním předpisem (vyhl.č.31/1993 Sb., o posuzování dočasné pracovní neschopnosti pro účely sociálního zabezpečení) a důvodem vystavení pracovní neschopnosti je především vznik nároku na nemocenskou dávku (tento studenti či žáci nemohou uplatnit, upravuje platná vyhl.č.165/1979 Sb.).

Za zcela chybný považujeme postup, kdy škola se v případě pochybností obrací na lékaře s dotazem, zda k ošetření či vyšetření v inkriminované době došlo. Zde dochází zcela nepochybně k postupu contra legem, zákon č.20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ukládá zdravotnickým pracovníkům v §55 povinnost mlčenlivosti o všech údajích, které se dozvedějí v souvislosti s poskytováním zdravotní péče. Pokud by tedy k takovému sdělení došlo bez souhlasu zákonného zástupce, vystavuje se lékař trestnímu stíhání za trestný čin „neoprávněné nakládání s osobními údaji“.

Lze tedy shrnout, že není povinností ošetřujících lékařů vystavovat potvrzení o vyšetření, ošetření, či o onemocnění žáka (studenta). Pokud by lékař byl ochoten takovéto potvrzení vystavit, domníváme se, že by tak měl učinit pouze na žádost zákonného zástupce, nebo s jeho svolením. Vzhledem k úvodním odstavcům, ze kterých vyplývá povinnost zákonného zástupce vystupovat vůči škole, omlouvat nepřítomnost žáka atd., se domníváme, že nejvhodnější by bylo, pokud to bude nezbytné a rodič se s lékařem tak dohodne, předat toto potvrzení přímo zákonnému zástupci k jeho dispozici.

Dle našeho názoru by v tomto případě šlo o administrativní výkon nehrazený z veřejného zdravotního pojištění ve smyslu §15, odst.9), zák.č.48/1997 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění („*Ze zdravotního pojištění se nehradí vyšetření, prohlídky a jiné výkony provedené v osobním zájmu a na žádost fyzických osob nebo v zájmu a na žádost právnických osob, jejichž cílem není zachovat nebo zlepšit zdravotní stav pojištěnce.*“).

Tuto informaci uvádíme již jen na okraj – jsme si vědomi, že otázka případné úhrady není v tomto případě zásadní, nicméně jsme považovali za vhodné na tuto skutečnost alespoň upozornit.